

TRĪS AUSTRUMU PARTNERĪBAS KAIMIŅVALSTIS: UKRAINA, MOLDOVA UN BALTĶRIEVIJA

ES Austrumu partnerības politikā, kas tika uzsākta 2009. gadā, piedalās sešas bijušās Padomju Savienības valstis: Armēnija, Azerbaidžāna, Baltkrievija, Gruzija, Moldova un Ukraina. Tā tika izveidota, lai atbalstītu politiskās, sociālās un ekonomiskās reformas šajās valstīs un šādi veicinātu demokratizāciju un labu pārvaldību, energodrošību, vides aizsardzību, kā arī ekonomisko un sociālo attīstību. Visas partnerības dalībvalstis, izņemot Baltkrieviju, piedalās *Euronest* parlamentārajā asamblejā.

UKRAINA

Dramatiskie notikumi, kas Ukrainā notiek kopš 2013. gada novembra, aizsākās ar proeiropeisku protestu pret toreizējā prezidenta Viktora Janukoviča lēmumu neparakstīt asociācijas nolīgumu ar ES, kurš tika parafēts 2012. gada martā. Šī kustība galu galā panāca valdības maiņu un noveda pie 2014. gada oktobra parlamenta vēlēšanām, kurās pie varas nāca proeiropeiskas un uz reformām orientētas partijas.

Pēc Eiromaidana kustības aktivitātēm Krievija 2014. gada martā nelikumīgi anektēja Krimu, un Ukrainas austrumu daļu pārņēma Krievijas atbalstītu separātistu spēku izraisīts bruņots konflikts. Pēc ANO rīcībā esošajiem datiem kopš konflikta sākuma Ukrainā ir nogalināti vairāk nekā 12 000 cilvēku^[1]. Starp tiem ir arī separātistu kontrolētajā teritorijā avarējušā *Malaysian Airlines* 2014. gada 17. jūlija reisa MH17 bojāgājušie 298 pasažieri.

Neraugoties uz 2015. gadā noslēgto Minskas vienošanos un tādu sarunu formātu izveidi kā Trīspusējā kontaktgrupa (EDSO, Krievija un Ukraina) un Normandijas formāts (Krievija, Ukraina, Vācija un Francija), periodiski cīņu uzliesmojumi ir likuši apšaubīt pamiera ilgtspēju. ES ekonomiskās sankcijas pret Krieviju ir atkarīgas no tā, vai Krievija pilnībā ievēro Minskas vienošanos. Sankcijas ir spēkā kopš to ieviešanas.

2017. gada 11. jūnijā attiecībā uz Ukrainas pilsoņiem, kuriem ir biometriskās pases, stājās spēkā bezvīzu režīms ceļošanai uz ES līdz 90 dienām, jo Ukraina ir izpildījusi vīzu režīma liberalizācijas rīcības plānā noteiktos kritērijus. Šā īstermiņa apmeklējumu bezvīzu režīma mērķis ir veicināt cilvēku savstarpējos kontaktus un stiprināt uzņēmējdarbības, sociālās un kultūras saiknes starp ES un Ukrainu^[2].

[1]<https://www.ohchr.org/Documents/Countries/UA/ReportUkraine16Nov2018-15Feb2019.pdf>

[2]https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-Homepage/4081/eu-ukraine-relations-factsheet_en

Asociācijas nolīgums stājās spēkā 2017. gada 1. septembrī, bet provizoriski un daļēji tas tiek piemērots kopš 2014. gada 1. novembra. Viens no nolīguma stūrakmeņiem – padziļināta un visaptveroša brīvās tirdzniecības zona (*DCFTA*) – pilnā apmērā sāka darboties 2016. gada 1. janvārī.

Asociācijas nolīgums paver jaunas ekonomiskās iespējas gan ES, gan Ukrainai. Tā rezultātā ES ir nostiprinājusies kā nozīmīgākais Ukrainas tirdzniecības partneris. 2018. gadā ES daļa Ukrainas kopējā tirdzniecības apjomā bija 42 %^[3].

Prezidenta vēlēšanās 2019. gada aprīlī prezidents Petro Porošenko cieta sakāvi un viņa vietā ievēlēja jaunpienācēju Volodimiru Zelenski. Prezidents Zelenskis atlaida parlamentu un sasauca pirmstermiņa vēlēšanas 2019. gada jūlijā. Šajās parlamenta vēlēšanās viņa partija “Tautas kalps” pārliecinoši uzvarēja, iegūstot absolūto vairākumu – 254 no 424 vietām. Tā rezultātā “Tautas kalpa” deputāti ieņēma gan parlamenta priekšsēdētāja (Dmitro Razumkovs), gan premjerministra (Oleksijs Hončaruks) amata vietas.

ES ir arī apņēmusies piešķirt 12,8 miljardu EUR atbalstu reformu procesam Ukrainā, no kuriem 2,81 miljards EUR jau ir izmaksāts makrofinansiālajā palīdzībā (MFP). Saskaņā ar kopīgi izstrādātu reformu plānu Eiropas Savienība rūpīgi uzrauga progresu vairākās prioritārajās jomās: cīņa pret korupciju, tiesu sistēmas reforma, konstitucionālā un vēlēšanu reforma, uzņēmējdarbības vides uzlabošana, energoefektivitāte un valsts pārvaldes reforma. Trešais un pēdējais makrofinansiālās palīdzības maksājums 600 miljonu EUR tika atcelts 2018. gada 18. janvārī, jo Ukraina neievēroja paredzētos nosacījumus. Tomēr 2018. gada jūlijā ES vienojās par jaunu MFP programmu 1 miljarda EUR apmērā^[4]. Šīs paketes pirmais maksājums (500 miljoni EUR) tika izmaksāts 2018. gada novembrī pēc tam, kad Ukraina bija izpildījusi ar ES saskaņotās politiskās saistības.

2014. gada rudenī Komisija izveidoja īpašu [Ukrainas atbalsta grupu](#), kurā ir eksperti no ES iestādēm un dalībvalstīm un kura Ukrainas iestādēm palīdz koordinēt darbu un sniedz konsultācijas galvenajos reformējamajos sektoros.

[ES padomdevēja misija civilās drošības sektora reformai Ukrainā \(EUAM\)](#), kas strādā Ukrainā kopš 2014. gada decembra, koordinē starptautisko atbalstu civilās drošības sektoram un papildus savai pamatdarbībai sniedz Ukrainas iestādēm stratēģiskas konsultācijas, tostarp apmāca, kā veidot ilgtspējīgus, atbildīgus un iedarbīgus drošības dienestus, kuri stiprina tiesiskumu.

A. Eiropas Parlamenta nostāja

Astotajā sasaukumā (2014–2019) Eiropas Parlaments pieņēma 19 rezolūcijas par Ukrainu. Pēdējā rezolūcija par ES asociācijas nolīguma ar Ukrainu īstenošanu tika pieņemta 2018. gada 12. decembrī. Parlaments 2018. gada 25. oktobrī pieņēma rezolūciju par stāvokli Azovas jūrā. 2018. gadā tas arī piešķīra Saharova balvu par domas brīvību ukraiņu kinorežisoram Oļegam Sencovam, kuram Krievijā ir piespriests 20 gadu cietumsods par protestēšanu pret Krievijas nelikumīgo Krimas okupāciju.

[3][https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/639307/EXPO_STU\(2019\)639307_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/639307/EXPO_STU(2019)639307_EN.pdf) – p. 21.

[4]https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/lv/IP_18_6600

O. Sencovu atbrīvoja no cietuma 2019. gada septembrī, un tā paša gada novembrī viņš saņēma balvu Strasbūrā.

B. Parlamentu sadarbība

Ar Eiropas Parlamenta demokrātijas atbalsta darbībām Ukrainā tiek īstenota tālejoša Ukrainas parlamenta – Augstākās radas – spēju veidošanas programma. Šie centieni ir balstīti uz ieteikumiem, kas izstrādāti vajadzību novērtēšanas misijā, kuru no 2016. gada septembra līdz 2017. gada februārim vadīja bijušais Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *Pat Cox*.

Parlaments arī vada mediācijas procesu, kurš nosaukts par “Žana Monē dialogu” un kurā piedalās Augstākās radas priekšsēdētājs un politisko frakciju vadītāji, lai sekotu šo ieteikumu īstenošanai.

Eiropas Parlamenta atbalsta un spēju veidošanas centienu tiesiskais regulējums ir saprašanās memorands ar Augstāko radu, kas parakstīts 2015. gada 3. jūlijā, un administratīvās sadarbības nolīgums, ko abu pušu likumdevēju iestāžu ģenerālsekretāri parakstīja 2016. gada martā.

Devītā ES un Ukrainas parlamentārās sadarbības komitejas sanāksme notika 2019. gada 13. un 14. martā Strasbūrā. Galīgajā paziņojumā un ieteikumos komiteja atkārtoti pauda stingru atbalstu Ukrainas suverenitātei un teritoriālajai integritātei tās starptautiski atzītajās robežās. Tā atzina reformu centienus, kas veikti kopš 2014. gada, neraugoties uz ļoti nelabvēlīgajiem apstākļiem. Tā arī atkārtoti uzsvēra, ka efektīva cīņa pret korupciju ir ļoti svarīga panākumu gūšanai visā reformu procesā un tiesu sistēmas reformas pabeigšanai^[5].

C. Vēlēšanu novērošana

Eiropas Parlaments ir ļoti aktīvi novērojis vēlēšanas Ukrainā, 2014. un 2015. gadā nosūtot novērošanas misijas uz prezidenta, parlamenta un pašvaldību vēlēšanām un 2019. gadā – uz prezidenta un parlamenta vēlēšanām.

2016. gada 18. septembrī Krievijas Domes vēlēšanas notika arī visā Krimas teritorijā, taču Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību birojs (EDSO *ODIHR*) nenovēroja to norisi. Krimā notika arī 2018. gada 18. marta Krievijas prezidenta vēlēšanas, izsaucot nosodījumu un mudinot pieņemt jaunas ES sankcijas^[6]. 2018. gada 11. novembrī Ukrainas austrumu reģionos notika prezidenta un parlamenta vēlēšanas. ES neatzina šīs vēlēšanas un uzskatīja, ka tās ir pretrunā Minskas vienošanās burtam un garam.

MOLDOVA

2014. gada 27. jūnijā ES un Moldova parakstīja asociācijas nolīgumu, ietverot padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu (*DCFTA*), kas stājās spēkā 2016. gada jūlijā. Asociācijas nolīgums stiprina Moldovas politiskās un ekonomiskās saites ar ES. Tajā ir noteikts reformu plāns jomās, kam ir būtiska nozīme labai

[5] <http://www.europarl.europa.eu/delegations/lv/d-ua/activities/inter-parliamentary>

[6] <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2018/05/14/ukraine-eu-adds-five-persons-involved-in-the-organisation-of-russian-presidential-elections-in-illegally-annexed-crimea-and-sevastopol-to-sanctions-list/>

pārvaldībai un ekonomikas attīstībai, un tas stiprina sadarbību vairākās nozarēs. Parakstot šo nolīgumu, Moldova apņēma reformēt iekšpolitiku, pamatojoties uz ES tiesību aktiem un praksi. Asociācijas nolīguma īstenošanas plāns ir iestrādāts pārskatītajā asociācijas programmā 2017.–2019. gadam, kuru pieņēma 2017. gada augustā un kurā ir 13 galvenās prioritātes. Lai izpildītu šo vērienīgo programmu, Moldova saņem ievērojamu ES atbalstu.

2014. gada aprīlī Moldova kļuva par pirmo Austrumu partnerības valsti, uz kuru attiecināja bezvīzu režīmu. Pēc krāpniecības skandāla banku nozarē 2014. gadā ES uz laiku apturēja atbalsta sniegšanu. Tomēr pēc tam, kad 2016. gada beigās Moldova un Starptautiskais Valūtas fonds (SVF) panāca vienošanos par programmu, kuras galvenais mērķis bija stabilizēt banku sektoru, ES atsāka izmaksāt budžeta atbalstu. Laikposmā no 2014. līdz 2017. gadam Eiropas kaimiņattiecību instrumenta (EKI) divpusējā palīdzība Moldovai bija robežās no 335 līdz 410 miljoniem EUR. Jauno ES daudzgadu programmu 2017.–2020. gadam (284 līdz 348 miljoni EUR) pieņēma 2017. gada septembrī, un tajā galvenā uzmanība ir pievērsta šādiem prioritāriem sektoriem: ekonomikas attīstība un tirgus iespējas; iestāžu un labas pārvaldības, tostarp tiesiskuma un drošības, stiprināšana; savienojamība, energoefektivitāte, vide un klimata pārmaiņas; un mobilitāte un cilvēku savstarpējie kontakti.

Moldovas parlamenta vēlēšanas 2014. gadā noveda pie liberāļu un demokrātu koalīcijas, lai gan prokrieviskā Sociālistu partija kļuva par lielāko ievēlēto partiju. Tomēr valdības sastāvs mainījās vairākas reizes, un arī parlamenta deputāti radikāli mainīja partejisko piederību, mainot politisko ainu un izceļot valsts politisko nestabilitāti. 2016. gada rudenī prezidenta vēlēšanās uzvarēja prokrieviskais Sociālistiskās partijas kandidāts Igors Dodons.

Valdošā koalīcija 2017. gada jūlijā pieņēma jaunu vēlēšanu likumu, pārejot no proporcionālās sistēmas uz jauktu sistēmu ar 51 deputātu, ko ievēlē viena deputāta vēlēšanu apgabalos, un 50 deputātiem, ko ievēlē proporcionālā balsojumā, neskatoties uz Venēcijas komisijas, EDSO *ODIHR* un vairāku ES vadītāju negatīvajiem vērtējumiem. Sociālistu partija atkal uzvarēja 2019. gada februāra parlamenta vēlēšanās (35 vietas): aiz tās nākamās partijas bija Demokrātiskā partija (30 vietas), *ACUM* bloks (26 vietas) un *Șor* partija (7 vietas). 2019. gada jūnijā premjerministra *Maia Sandu* vadībā tika izveidota koalīcijas valdība, kuru veidoja *ACUM* un Sociālistu partija.

Liela Moldovas problēma vēl aizvien ir saistīta ar separātisko Piedņestras reģionu, kurš ir vienpusēji pasludinājis neatkarību. ES piedalās kā novērotāja “5+2” sarunās par Piedņestras konflikta noregulējumu, un tā turpina atbalstīt visaptverošu un miermīlīgu izlīgumu, balstoties uz Moldovas Republikas suverenitāti un teritoriālo integritāti, Piedņestrai nosakot īpašu statusu. Turklāt Gagauzijas īpašā statusa dēļ laiku pa laikam saasinās politiskā spriedze starp Kišiņevu un Komratu, Gagauzijas galvaspilsētu.

A. Eiropas Parlamenta nostāja

2017. gada 4. jūlijā Eiropas Parlaments pieņēma [nostāju](#) par Komisijas priekšlikumu piešķirt Moldovai makrofinansiālu atbalstu līdz 100 miljoniem EUR. Parlaments uzsvēra, ka šim atbalstam vajadzētu veicināt Moldovas ekonomisko un sociālo attīstību un ka makrofinansiālā atbalsta izmaksāšanas priekšnosacījums ir nodrošināt efektīvus demokrātiskos mehānismus, tostarp parlamentāru politisku sistēmu un tiesiskumu.

2018. gada jūlijā pirmā makrofinansiālā atbalsta daļa tika iesaldēta pēc vietējo vēlēšanu rezultātu anulēšanas galvaspilsētā Kišiņevā, kur uzvarēja opozīcijas kandidāts Andrejs Nastase.

B. Parlamentu sadarbība

ES un Moldovas attiecības tika formalizētas 2014. gadā ar asociācijas nolīguma parakstīšanu. ES un Moldovas Asociācijas padomes pirmā sanāksme notika 2015. gada 16. martā, un ES un Moldovas Parlamentārās asociācijas komitejas sestā sanāksme notika 2018. gada aprīlī Kišiņevā^[7]. Galīgā paziņojuma un ieteikumu dokumentā komiteja mudināja Moldovas iestādes pievērst uzmanību lielākas labklājības un tiesiskuma nodrošināšanai, kā arī turpināt darbu pie asociācijas nolīguma / padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas īstenošanas. Komiteja uzsvēra pilsoniskās sabiedrības lomu asociācijas nolīguma īstenošanas uzraudzībā un atgādināja, cik svarīgi ir nodrošināt plašsaziņas līdzekļu plurālismu un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu un vārda brīvības aizsardzību. Visbeidzot, īpaša uzmanība tika pievērsta cīņai pret korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un nepieciešamībai veicināt objektīvu un labi funkcionējošu tiesu sistēmu.

C. Vēlēšanu novērošana

Parlaments bija aicināts novērot visas Moldovā pēdējā laikā notikušās parlamenta vēlēšanas. Tā delegācija novēroja arī prezidenta vēlēšanas 2016. gadā. 2019. gada februārī Parlaments novēroja Moldovas parlamenta vēlēšanas un paziņoja, ka balsošana notikusi bez būtiskiem starpgadījumiem un kopumā tika labi pārvaldīta. Tomēr bija aizdomas par to, ka ir notikusi vēlētāju uzpirkšana, lai balsotu par konkrētām partijām, organizējot vēlētāju pārvešanu ar autobusu no Piedņestras. *ODIHR* sākotnējā ziņojumā tika norādīts, ka kampaņu aptraipīja apsūdzības par spiedienu uz publiskā sektora darbiniekiem, izteiktas pazīmes par balsu pirkšanu un valsts resursu ļaunprātīga izmantošana.

BALTKRIEVIJA

Pēdējos gadu desmitos ES attiecībās ar Baltkrieviju ir bijuši sarežģīti posmi, jo šajā valstī pastāvīgi tiek pārkāptas cilvēktiesības un pilsoniskās tiesības. Tomēr kopš 2015. gada Baltkrievijai ir atvērtāka attieksme pret ES un Austrumu partnerību. Baltkrievijas attiecības ar rietumvalstīm uzlabojās, un tā deva nozīmīgu ieguldījumu, uzņemot Ukrainas krīzes risināšanas sarunas, kurās ES bija vidutāja loma. Reaģējot uz šīm norisēm, ES apņēmas pret Baltkrieviju īstenot "kritiskas iesaistīšanās" politiku, kā norādīts Padomes 2016. gada 15. februāra [secinājumos](#).

Kaut gan ES nosoda precīzi dokumentētos Baltkrievijas cilvēktiesību pārkāpumus, Brisele ir atvērta turpmākai ES iesaistei un nozaru sadarbībai ar nosacījumu, ka attiecības balstās uz kopīgām vērtībām un universālo pamatbrīvību, tiesiskuma un cilvēktiesību, tostarp saistībā ar nāvessodu, ievērošanu.

Padome 2016. gada 25. februārī nolēma nepagarināt ierobežojošos pasākumus pret 170 personām un trim uzņēmumiem, attiecībā uz kuriem ierobežojumu piemērošana jau bija apturēta. Tomēr tā pagarināja citus iepriekš noteiktus pasākumus, tostarp

[7]http://www.europarl.europa.eu/cmsdata/141500/1150543-5_VE.pdf

ierochu embargo, aktīvu iesaldēšanu un ieceļošanas aizliegumu, kas bija noteikts četrām personām, kuras bija iekļautas sarakstā saistībā ar divu opozīcijas politiku, viena uzņēmēja un viena žurnālista neatrisinātiem pazušanas gadījumiem. Padome pagarināja ierobežojošos pasākumus līdz 2020. gada 28. februārim^[8].

ES un Baltkrievijas cilvēktiesību dialogs atsākās 2016. gadā, un pēdējā dialoga kārtā notika 2017. gada jūlijā. 2016. gadā kā forums politiskajam dialogam augstāko amatpersonu līmenī tika izveidota ES un Baltkrievijas koordinācijas grupa. Šīs struktūras galvenais mērķis ir vadīt ES un Baltkrievijas sadarbību un pārraudzīt attiecību turpmāko attīstību. 2018. gada aprīlī grupa sanāca piekto reizi: ES atkārtoti uzsvēra vajadzību veikt visaptverošu vēlēšanu tiesību aktu reformu un vērsties pret nāvessodu.^[9]

Baltkrievija proaktīvi piedalās Austrumu partnerībā gan bilaterālā, gan daudzpusējā formātā. 2017. gadā tika noslēgtas sarunas par mobilitātes partnerību, un joprojām turpinās sarunas par atvieglotu vīzu režīmu un atpakaļuzņemšanas nolīgumiem. Abas puses pašlaik veic sarunas par partnerības prioritātēm, un šī partnerība kļūs par pirmo Baltkrievijas un ES savstarpēji parakstīto dokumentu.

Neraugoties uz nenoliedzamo progresu, cilvēktiesību stāvoklis joprojām raisa bažas. Jauns pavērsiens Baltkrievijas un ES divpusējās attiecībās bija plašie protesti Baltkrievijā 2017. gada februārī un martā. Eiropas Savienība stingri nosodīja miermīlīgo protestētāju vardarbīgu apspiešanu. Turklāt Baltkrievija, 2017. gadā izpildot nāvessodu diviem ieslodzītajiem un 2018. gadā vēl četriem, ir vienīgā valsts Eiropas kontinentā, kas joprojām piemēro nāvessodu. Debates par nāvessoda moratoriju ar domu par nāvessoda iespējamu atcelšanu notiek regulāri, bet vēl nav nesušas augļus.

A. Eiropas Parlamenta nostāja

Eiropas Parlaments ir pieņēmis vairākas rezolūcijas, kurās tas ir kritizējis Baltkrieviju par tās politiskajiem, plašsaziņas līdzekļu brīvības un pilsoniskās sabiedrības ierobežojumiem, cilvēktiesību neievērošanu, tostarp nāvessoda saglabāšanu, un neatbilstīgām parlamenta vēlēšanām. Parlaments 2018. gada 19. aprīļa rezolūcijā pauda atbalstu ES kritiskas iesaistīšanās politikai pret Baltkrieviju, ja vien tiks veikti konkrēti pasākumi virzībā uz demokratizāciju un pamatbrīvību un cilvēktiesību ievērošanu. Jo īpaši Parlaments aicināja Baltkrieviju pievienoties globālajam nāvessoda moratorijam, kas būtu pirmais solis ceļā uz pilnīgu nāvessoda atcelšanu. Parlaments 2018. gada 4. oktobra rezolūcijā atkārtoti nosodīja žurnālistu un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu vajāšanu un apcietināšanu un atkārtoti aicināja stiprināt demokrātijas principu, tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu.

B. Parlamentu sadarbība

Nemot vērā veidu, kā Baltkrievijā notiek vēlēšanas, Eiropas Parlaments neatzīst šīs valsts Nacionālo asambleju. Līdz ar to tas arī neuztur divpusējas attiecības ar šo asambleju. Tā vietā Parlamenta Delegācija attiecībām ar Baltkrieviju regulāri tiekas ar Baltkrievijas opozīcijas un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, lai apspriestu

[8] <https://www.consilium.europa.eu/lv/press/press-releases/2019/02/25/belarus-eu-prolongs-arms-embargo-and-sanctions-against-4-individuals-for-one-year/>

[9] https://eeas.europa.eu/delegations/belarus_en/43689/EU-Belarus%20Coordination%20Group%20met%20for%20the%20fifth%20time

jaunākos politiskos un ekonomiskos notikumus šajā valstī. EDSO vēlēšanu standartu ievērošana ir priekšnoteikums Baltkrievijas uzņemšanai *Euronest* parlamentārajā asamblejā (kas nozīmē, ka, kamēr netiks ievēroti parlamenta vēlēšanu demokrātijas standarti, Baltkrievijas parlamenta deputāti nepiedalīsies *Euronest* parlamentārajā asamblejā un tās dažādās struktūrās). Tomēr Eiropas Parlamenta delegācijas jau vairākas reizes ir apmeklējušas Baltkrieviju, piemēram, 2015. gada jūnijā, 2017. gada jūlijā un 2018. gada oktobrī.

C. Vēlēšanu novērošana

Baltkrievija kopš 2001. gada nav aicinājusi Eiropas Parlamentu novērot vēlēšanas. Pēdējās parlamenta vēlēšanas notika 2016. gada 11. septembrī, un uz tām bija nosūtītas EDSO/*ODIHR* un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas (*PACE*) vēlēšanu novērošanas misijas. Nākamās parlamenta vēlēšanas ir plānotas 2019. gada 17. novembrī.

Mario Damen
11/2019

